

Written by - சி.ரமேஷ் -

Monday, 25 June 2012 16:52 - Last Updated Monday, 25 June 2012 17:15

கபற்றுக்கமயை மரபுத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு யாப்பு விடுதலையை நோக்காகக் கொண்ட கட்டற்ற கவிதைகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றத் தொடங்கின. புதிய உள்ளடக்கம், புதிய வளிப்புட்டுமுறை, புதிய வடிவமாற்றம் என்னும் அடிப்படையில் இயங்கிய இக்கவிதையின் தோற்றுவாயாக வோல்ட் விட்மன் விதந்தூரகை கப்படுகிறார். பகுதி பகுதியாக விட்மனால் எழுதி வளியிடப்பட்ட கவிதைகள் 1855இல் 'புல்லின் இலகைகள்' என்னும் பெயரில் முழுத்தொகுப்பாக வளிவந்தது. வாரத்தகைகளுக்குள் சிக்குறாது ஓசகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்ட இவரின் கவிதைகள் தயெவீ கம், வதோந்தம், அரசியல், பணை விடுதலை, இனத்துவம், தசீயம், நாட்டுப்பற்று என பலவறே தளங்களில் இயங்குபவை. மனித வாழ்வியலின் இருப்பை உயிர்த்துப்பிடன் பதிவுசெய்யும் விட்மனின் கவிதைகள் யாப்பயையும் எதுகை மனோனகையையும் கவிவிட்டு ஒலிநயமிக்ச சொல்லமவைகளுக்கட்டாக நிலபெறுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிதைச் சொற்களையும் கவிதை வடிவங்களையும் புரட்சிகரமாக மாறுதலுக்கு உள்ளாக்கிய பவுண்ட் நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே அதீததாகக் கமல்செலுத்திய வோல்ட் விட்மனை நிராகரிப்பார். அருவரூப்பிட்டும் அதீதமாய்க்குமட்டும் மாத்திரை என விட்மனின் கவிதைகளை இகழும் பவுண்ட் விட்மனை செய்நரேத்திமிக்ச தொழில்நுட்பனாகக் கருதவில்லை. ஆயினும் வழிவழி வந்த மரபு இலக்கியத்திலிருந்து விலகி கவிதையைக் கட்டற்ற கவிதையாகக் கண்டவர் என்னும் வகையில் விட்மனின் பங்கு நவீன கவிதையில் இன்றியமையாததாக அமகிறது.

பிரெஞ்சில் புதிய செவ்வியல் இயக்கத்தின் பின் பூத்துணர்வு இயக்கம் வளர்ந்ததன்போது வில்லியம் பிளகே, மதேயு ஆர்னால்டு முதலானோரால் கட்டற்ற கவிதை தொடர்பாக வடிவமைப்பில் பலவறே சனோதனைகள் நடாத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக செய்யுள் தளையிலிருந்து விடுபட்டு உரைநடையில் அமனைத் எளிமையும், நகிழ்ச்சியும் மிகக் கட்டற்ற கவிதைகள் பிறக்கத் தொடங்கின. சமூகப்பொருளாதார மாறுதலுக்கு ஏற்பயதார்த்த வாழ்வின் அனுபவங்களை உள்வாங்கி உணர்வுத்தளத்தில் ஓசநயத்துடன் பூதுப்பொலிவகொண்டு வளிவந்த இக்கவிதைகளை, செய்யுள் என்ற சொல்லும் விடுதலை என்ற சொல்லும் இணையும் வண்ணம் 'விடுதலைச் செய்யுள்' என்று சூருக்கமாக அழைத்தனர். அதனைத் தமிழில் 'விடுநிலபைபா' என்றே அழைத்தனர். கவிதையின் கரூப்பொருள் உயர்ந்ததாக இருக்க வணேடும் என்னும் காலகட்டத்தில், அன்றாட வாழ்வியலின் சாதாரண நடமைறகைகைக் கவிதையின் கரூப்பொருளாகக் கொண்டு பாடி, நவீன கவிதையின் ஆதார சூருதியாக இருந்தவர் சார்ல் போதலரே ஆவார். இசையாழங்கோ எதுகையோ எதுவாமற்று ஆழந்த பொருட்பெறுமானமுள்ள கலைநுணுக்கம் கொண்ட கவிதைகளை ஆக்கிய போதலரே பிரான்சின் நவீன கவிதையியலின் தந்தையாகக் கருதப்படுபவர். போதலரே கவிதையுடன் ஒத்தியங்கும் ஆர்தர் ரெம்போ நவீன கவிதைத் துறையின் புரட்சியை தோற்றுவித்தவர். கவிதையில் பிரமிப்பு ஊட்டும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ரெம்போ கவிதை இலக்கணங்களமைநிபுறக்காட்சிப்படிமங்களூடாகக் கவிதைகளை வடித்தார். பிரெஞ்சு கவிதை இலக்கியத்தில் போதலரே ரெம்போவை போன்றவரெலனே, ஸ்டீபன் மல்லார்மே போன்றோரும் கூறிப்பட்டத்தகவர்கள். கடந்த நூற்றாண்டின் மிகச்சக்தி வாய்ந்த இயக்கமான நவீனத்துவ இயக்கத்துக்கு தாமஸ் ஸ்டரென்ஸ் எலியட் அளித்த

Written by - சி.ரமேஷ் -

Monday, 25 June 2012 16:52 - Last Updated Monday, 25 June 2012 17:15

முதலானோரின் கவிதைகள் நவீன கவிதையின் புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வதை தன. ஆழமான படிமங்களை உள் வாங்கி இறகுகமான சொற் கட்டுமானங்களாகக் கட்டாக வளையப்படும் இக்கவிதைகள் கவித்துவ உத்வகேம்கொண்டவை.

1960களில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் பிரகஞ்சைபிரவமாகச் சமீகத்தை அணுகின. மரபை எதிர்த்து எழுந்த நவீன கவிதை மீண்டும் பாரம்பரிய வரேகளைத் தடேத் தொடங்கின. மருகயைனின் 'நடுமும் பகல்', சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் 'ஆக காண்டி', நுஃமானின் 'அதிமானிடன்', நிலமென்னும் நல்லாள், தாத் தாமாரும் பரேர்களும்' என்னும் கவிதைகள் இத்தளத்திலேயே இயங்கின. அ.யசேராசா, ஏ.இக்பால், ம.சடாட்சரன், பாண்டியிரான் முதலானோர் கலாபிரவமான படபைபுக்களையும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு அளித்தனர். 1970களாக் குப்பின் ஈழத்து நவீன கவிதைகள் இலக்கிய ஆய்வாளர்களால் விதந்து நோக்கப்பட்டது. சமீக அரசியல் உணர்வுகளை உள் வாங்கி கலத்தைவழிக் கலபைப் பெறுமானமிக் க படபைபுக்களையே இக்கால கவிஞர்கள் உருவாக்கினர். இரத்தலையும் இரத்தலுக்கான இரப்பயையும் இக்கால கவிதைகள் பசேின. வெற்று அலங்காரமில்லாத உன்னத கவிதைகளை வ.ஐ.ச.ஐயெபாலன், சிவசகேரம், அ.யசேராசா, சரேன், வில்வரத்தினம் முதலான பலர் ஈழத்து இலக்கியத்துக்களித்தனர். சலோகைக்கிளிக் குப்பின்னர் ஈழத்தில் பசே்சு வழக்காற்றுச் சொற்களாக் கட்டாக புதிய உத்திகளைக் கயைண்டுகவிதை சொல்லும் முறையையான வளர்ந்தது. கட்டிறுக்கமான கவிதைகள் 1990களிலிருந்து இற்றைவரை வளையவந்த வண்ணம் உள்ளன. 1980களின் பிறக்கற்றில் நவீன கவிதை புதிய தளத்தில் பிரவசேித்தது. நகிகழுவத்தன்மையுள்ள எளிமையான சொற்களைக் கண்டுகொண்ட சறெவடர்த்திகொண்ட சமீமையான கவிதைகளை இக்கால கவிஞர்கள் படதைத்தனர். 'சொல்லாத சதேிகள்', 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' என்னும் தொகுப்புக்களின் வருகையே இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. பண்ண விடுதலை, பண்ண சூதந்திரம் என பவற்றுக்கப்பால் சமீக விடுதலையை அடிப்படையாகக் கண்டுகொண்டுகோரும் போரியல் வாழ்வும் கவிதையின் பாட்பொருளாயின. ஓடக்கப்பட்ட இனமொன்றின் தாரமீக்கக் குரலாய் கவிதைகள் ஒலிக்கத் தொடங்கின.

1990களின் நடுக்கற்றில் மயைம் கொண்ட பின்

நவீனத்துவம், கட்டுடதை தலுக்கட்டாக கவிதை சொல்லும் புதிய முறையையானதைத் தோற்றுவித்தது. நவீன மொழி, நவீன சொல்லாடல் என விரியும் இக்கவிதை புனவை வளையவடிவத்தை உடதைது எல்லகளைத் தாண்டிப் பிரவகித்தது. மொழிமீறிய தருக்கமற்ற நிலையில் இயங்கும் இக்கவிதைகள் நவீன உத்திகளாக் கட்டாக புறவய வாழ்வைப் பட்டகமாகவே காட்சிப்படுத்தின. அதசேமயம் நவீனத்துவத்தின் எல்லகளைத் தகர்த்து அழகியல் ரீதியாகக் கற்பனவாத மரபைப் பின்பற்றி மொழியை கட்டுப்பாடற்று இயங்க விட்டு கவிதை சொல்லும் முறையும் ஈழத்திலின்று பரவலாகக் காணப்படுகிறது. சந்திரபோஸ் சூதாக்கர், சித்தாந்தன், நியாஸ்குரானா, றஸமி, பா.அகிலன் ஆகியோரின் கவிதைகள் இதனைச் சாததியப்படுத்துத்தின.

Written by - சி.ரமணேஷ் -

Monday, 25 June 2012 16:52 - Last Updated Monday, 25 June 2012 17:15

ஊழல்துறையினர் கவிதைப் புனைவை மொழி தனித்துவமானது. பிரத்தியகே தளத்தில் இயங்கும் இப்புனைவை மொழி ஆழமான ஆய்வுகளுக்கிடாக அணுகப்பட வேண்டியது. அவ்வாறு நுணுகி ஆராயும் பட்சத்தில் இக்கவிதைப் புனைவை உயர் கவித்துவ நிலையில் தன்தருக்க தளத்தை அல்லது பிரகஞ்சை தளத்தை விரித்துக் காட்டும்.

http://akamukam.blogspot.ca/2011/10/blog-post_3236.html